

Obyčejní lidé - TEXT 2

Jaroslav Švestka o mlčící většině

Líčil mi přítel zážitek z tramvaje: Staršímu muži se cestou udělalo špatně. Spolucestující žádali řidiče, aby zastavil a muž si mohl vystoupit. Řidič odmítal s tím, že nebude stavět mezi stanicemi. Cestující reptali stále více, na hlavu řidiče se snášely výčitky i nadávky. Nakonec tedy tramvaj zastavila mezi stanicemi. Muž, na kterém bylo vidět, že je mu zle, vystoupil. Vystoupil sám, nikdo z cestujících se nenabídl, že muže doprovodí.

Řidič se otočil do vozu a hlasitě na celou tramvaj řekl: „Teď si tedy všichni připadáte jako spravedliví hrdinové. Tady se dějou věci daleko horší a nikdo z vás k tomu neřekne jediné slovo“. Nikdo ve voze ani nehlesl, lidé se styděli podívat jeden na druhého.

ŠVESTKA, Jaroslav: Deník dřevorubce, Libri Prohibiti, Praha 2012, s. 42